

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ДРУГА СЕКЦІЯ

СПРАВА “Маліновський проти УКРАЇНИ”

(Заява № 6028/02)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

31 січня 2006 року

Це рішення стає остаточним за обставин, зазначених у п. 2 статті 44 Конвенції. Воно може підлягати редакційним виправленням.

У справі “Маліновський проти України”

Європейський суд з прав людини (Друга Секція), засідаючи Палатою, до складу якої увійшли:

пан Дж.-П. Коста (Mr J.-P. Costa), Голова,
пан І. Кабрал Барreto (Mr I. Cabral Barreto),
пан К. Юнгвірт (Mr K. Jungwiert),
пан В. Буткевич (Mr V. Butkevych),
пан М. Угрехелідзе (Mr M. Ugrekhelidze),
пані А. Мулароні (Mrs Mularoni),
пані Е. Фура-Сендстрьом (Mrs E. Fura-Sandström) судді,
та пані С. Долле (Mrs S. Dollé), секретар секції,
після обговорення в нарадчій кімнаті 10 січня 2006 року,
виносить таке рішення, що було прийнято того ж дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа порушена проти України за заявою (№ 6028/02), поданою до Суду проти України громадянином України паном Станіславом Миколайовичем Маліновським (далі – “заявник”) 22 січня 2002 року відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – “Конвенція”).
2. Уряд України (далі – “Уряд”) був представлений його Уповноваженим - пані З. Бортновською.
3. 9 вересня 2003 року Суд вирішив направити заяву на комунікацію Урядові. Суд, відповідно до п. 3 статті 29 Конвенції, вирішив розглядати питання щодо суті та прийнятності заяви разом.

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявник народився в 1949 році та проживає в місті Красноармійську, Донецької області, Україна.
5. 10 січня 2000 року Димитрівським міським судом було винесено рішення про стягнення з шахти “Центральна” на користь заявника 1 074,52 грн., як заборгованість з заробітної плати. Заявник не надав інформацію Суду щодо оскарження ним цього рішення.
6. У січні 2000 року відділом Державної виконавчої служби Димитрівського міського управління юстиції було відкрито виконавче провадження.
7. 22 вересня 2003 року рішення було виконано повністю і виконавче провадження було закінчено.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

8. Національне законодавство викладене у рішенні по справі “*Ромашов проти України*” (заява № 67534/01, пп. 16-18, рішення від 27 липня 2004 року).

ПРАВО

9. Заявник скаржився на несправедливий судовий розгляд та неспроможність державних органів виконати належним чином рішення Дмитрівського міського суду від 10 січня 2000 року. Він посилається на пункт 1 статті 6 Конвенції, яка передбачає таке:

„Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов’язків цивільного характеру (...)”

I. ПРИЙНЯТНІСТЬ.

A. Щодо виконання рішення

10. У своїх зауваженнях Уряд висунув аналогічні доводи, що й у справі *Ромашов проти України* (див. вищезгадане рішення *Ромашов проти України*, пп. 23-33), оскаржуючи статус „жертви” заявника і вичерпання ним всіх національних засобів правового захисту. Суд вирішив, що доводи Уряду, висунуті в цій справі, повинні бути відхилені з тих же причин.
11. Суд вважає, що скарга заявника щодо неспроможності виконати рішення суду порушує важливі питання фактів та права відповідно до Конвенції, визначення яких вимагає розгляду питання по суті. Суд не знаходить підстав для визнання заяви неприйнятною.

B. Інші скарги

12. Суд зазначає, що навіть якщо припустити, що заявник оскаржував рішення від 10 січня 2000 року, його скарга щодо несправедливого судового розгляду, подана до Суду, викладена дуже загально і на Суду не покладається оцінка стверджуваних порушень щодо факту чи права, яка здійснюється національними судовими органами, оскільки не було виявлено несправедливості цього провадження і прийняті рішення не можуть бути визнані свавільними. Під час цього провадження заявник мав можливість представити всі необхідні аргументи на захист своїх інтересів, а висунуті аргументи були належно розглянуті національними судовими органами. Таким чином, ця частина заяви є повністю необгрунтованою і повинна бути відхилена відповідно до пп. 3,4 статті 35 Конвенції.

II. ЩОДО СУТІ

13. У своїх зауваженнях Уряд стверджував, що у цій справі не було порушено п.1 статті 6 Конвенції (як у зазначеній справі *Ромашов проти України*, п.37).
14. Заявник не погодився.

15. Суд зазначає, що рішення Димитрівського міського суду від 10 січня 2000 року залишалося невиконаним більш ніж три роки та вісім місяців. Суд також зазначає, що рішення було повністю виконано тільки після того, як заяву було направлено на комунікацію з Урядом.
16. Суд нагадує, що вже було визнано порушення п. 1 ст. 6 Конвенції у справах, в яких розглядалися ті ж самі питання, що і у цій справі (див. наприклад, згадане вище рішення у справі „*Ромашов проти України*”, пп. 42-46).
17. Розглянувши всі подані матеріали, Суд вважає, що Уряд не надав жодного переконливого факту чи аргументу, який дозволив би Суду дійти іншого висновку у цій справі. Відповідно, у цій справі було порушення п. 1 ст. 6 Конвенції.

III. ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

18. Стаття 41 Конвенції передбачає:

„Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію.”

A. Шкода

19. Заявник вимагав 5 000 грн.¹ як відшкодування моральної шкоди.
20. Уряд зазначив, що заявник не обґрунтував свою скаргу, і зауважив, що визнання порушення буде достатньою справедливою сатисфакцією.
21. Здійснюючи свою оцінку на засадах справедливості, відповідно до статті 41 Конвенції, Суд присуджує заявнику 829 ЄВРО, як відшкодування моральної шкоди.

B. Судові витрати

22. Заявник не подав жодних вимог з цього приводу. Таким чином, Суд не призначає суму судових витрат.

C. Пеня

23. Суд вважає, що пеня, яка нараховуватиметься у разі несвоєчасної сплати, дорівнює граничній позичковій ставці (*marginal lending rate*) Європейського центрального банку плюс три відсоткові пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Проголошує* скаргу заявника щодо тривалості виконання рішення суду, винесеного на користь заявника, прийнятною і іншу частину скарги неприйнятною;
2. *Вирішує*, що в цій справі було порушення п. 1 статті 6 Конвенції;
3. *Вирішує*:

¹ Приблизно 829 ЄВРО

а) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплати заявнику 829 ЄВРО (вісімсот двадцять дев'ять євро) як відшкодування моральної шкоди, конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу плюс суму будь-якого податку, який може бути стягнуто з призначеної заявнику суми.

(б) після сплину вищезазначених трьох місяців і до остаточного розрахунку на названі суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, що діятиме в період несплати, плюс три відсоткові пункти.

Вчинено англійською мовою, повідомлено в письмовій формі 31 січня 2006 року, відповідно до положень пунктів 2 та 3 Правила 77 Регламенту Суду.

С. Долле
Секретар

Дж.-П. Коста
Голова